

Jan_12 let

Charakteristika

Honza je dvanáctiletý kluk s tmavými vlasy, snědou pletí a tmavýma očima. Postavou odpovídá svému věku, působí neobratně. Nenavazuje oční kontakt. Hovoří nesrozumitelně, pouze odpovídá na otázky. Narodil se ze 3. gravidity, matka neuvádí žádné komplikace, porod byl spontánní doma. Během prvního roku věku 3x hospitalizován pro opakované záněty průdušek. Seděl kolem 7. měsíce, chodil kolem 1 roku věku. Od narození je velmi živý. 1. slova ve dvou letech, věty kolem 4. roku věku. 2014 diagnostikováno ADHD, je v péči pedopsychiatra. Od 5 let je v evidenci SPC pro opožděný vývoj řeči, matka na logopedickou intervenci nedocházela. Žák navštěvoval běžnou MŠ, do školní docházku započal na ZŠ internátního typu. Nyní navštěvuje 5. ročník ZŠ. Je vřazen do třídy zřízené dle paragrafu 16 odstavec 9 pro diagnózu LMP, ADHD. V současné době je od neděle do pátku na internátě ZŠ a víkendy tráví doma.

Závěr diagnostického vyšetření:

Rozumové schopnosti jsou v pásmu lehkého mentálního postižení, při rovnoměrném rozložení v obou složkách. Těžká porucha komunikačních schopností – omezený vývoj řeči, symptomatická vada řeči, postižená složka exprese i imprese, masivní artikulační neobratnost, agrarismy. Pomalé pracovní tempo, deficit v oblasti zrakové i sluchové percepce, grafomotoriky, jemné motoriky, prostorové orientace, paměti. Porucha aktivity a pozornosti. Dg. ADHD, tendence k poruchám chování – medikace.

Je ze sedmi členné rodiny bez otce, rodina je kontrolována OSPODem. Žijí v pronajatém bytě pro sociálně slabé. Matka se o Honzu téměř nestará, školní práce jí nezajímá. Honza sám říká, že matku zajímají jen ostatní sourozenci. Domácí příprava je nulová. Do rodiny přibyl před dvěma měsíci novorozenec. Rodina změnila místo bydliště, což přineslo velké potíže v Hozově chování. Odmítá internátní pobyt, vyhrožuje fyzickým násilím členům rodiny. Přiznal, že kouřil marihuanu. Doma se chová afektovaně a agresivně.

Projevy chování ve škole, na internátě

Po celý školní rok nebyly s Honzou žádné potíže, organizovaná činnost internátu, řád a mantinely mu vyhovují. Při posledním příjezdu na internát, se ale nechoval vhodně. Byl velmi rozrušený, naštvaný a nedalo se s ním hovořit. Pořád jen opakoval, že na internátě nebude.

Matka jej tedy odvezla zpátky domů, s tím, že syn přijede druhý den. Večer kontaktovala třídní učitelku s tím, že Honza měl záchvat a tak ho odvezla domů a druhý den jej pošle autobusem, protože na tohle nemá čas. Má doma miminko a musí se o něj starat. Honza druhý den do školy dorazil kolem 10 hod, choval se neobvykle. Byl drzý, mluvil úsečně a pořád se dotazoval, zda bude na internátě přes noc. Ukazoval peněžitý obnos s tím, že on jede domů autobusem. Na to konto byla kontaktována matka, které bylo sděleno, že to nelze, protože Honza nemá u sebe žádnou písemnou žádost o to, abychom ho autobusem pustili, bylo jí řečeno, že si musí pro Honzu přijet. Reagovala na to tím, že mu přiveze kufr. Z jednání matky je evidentní, že má ze syna strach. Ten den matka vůbec nedorazila. Honza, který respektuje svou vychovatelku, pochopil, že domů neodjede. Až do pátku bylo jeho chování bez potíží.

V neděli byla třídní učitelka kontaktována matkou, ta jí sdělila, že Honzu odvezla rychlá záchraná služba. Měl záchvat vzteku a byl velmi agresivní, napadl svého staršího bratra kabelem, jí chtěl ublížit latí a útočil i na menší děti, které žijí v domě. Honza byl umístěn do psychiatrické léčebny, kde byl umístěn na diagnostiku.

Vyjádření třídní učitelky

Již v létě před rokem byl Honza umístěn v dětské psychiatrické léčebně z toho důvodu, že byl agresivní na rodinu a údajně se obnažoval v okně domu, ve kterém s rodinou žil. Po svém návratu do školy byl klidný, dobře naladěný. Matka uváděla, že změněná medikace chlapci svědčí, a že i doma se chová dobře. Následně po celý školní rok nebyly s Honzou žádné výrazné potíže.

Řešila jsem pouze to, že nenosí domácí úkoly, pomůcky, že v hodině nepracuje, vyrušuje vyučování neustálým mluvením apod. O rodině a rodinném prostředí mluvil Honza málo, často zmiňoval, že celé víkendy tráví s panem Ervínem, seká a řeže dřevo, nebo je venku se starším bratrem. Až do Vánoc, byla situace podobná. V únoru jela naše škola na hory a do rodiny přibyl sourozenec. Matka Honzovi slibovala, že na hory pojede, vždy mu řekla nějaký termín, ve kterém přijede do školy a nakonec nedorazila, tato situace se začala projevovat v Honzově chování, začal hovořit o tom, že matce nevěří, že ona to stejně nezaplatí. Honza na hory nejel, týden před odjezdem měl angínu a matka se na to odvolala a Honzu na hory neposlala. Já vím, že se těšil, jak si pobyt se spolužáky užije. Po opětovném nástupu do školy přišel Honza s informací, že museli být doma s bratrem sami, že matka musela s miminkem do nemocnice, jinak by jim ho vzala sociálka a že si museli sami vařit, protože se o ně starala nějaká teta, která to neuměla. Následovala informace o tom, že je vyhodili z dosavadního bydlení, protože majitelka domu se dověděla, že dítě, které se narodilo Honzově matce, má Honzova matka s jejím (majitelčiným) mužem. Honza vyrůstá ve velmi otevřeném prostředí a ví o různých domácích záležitostech, více než je v jeho věku dobré. Po přestěhování se situace vyhroutil. Poslední příjezd na internát byl provázen afektem. Při této situaci sdělil paní vychovatelce, že doma nebere léky, protože je doma nemá. Matka tvrdí, že léky bere. Matka tedy Honzu odvezla, druhý den poslala žáka do školy samotného autobusem s tím, že mu slíbila, že nebude muset být na internátě.

Honza dorazil cca v 10 hod, odmítal komunikovat, koukal do země. Byl špinavý a zapáchal. V obličeji byl rudý, velmi neklidný a měl pořád žízeň. Matka mě pak telefonicky žádala, ať chlapce přesvědčím, že ona mu pak doveze kufr s věcmi. Žák se ve známém prostředí po rozmluvách se mnou a vychovatelkou uklidnil a až do pátku byl bez potíží a výrazných projevů v chování v ZŠ. Matka kufr poslala druhý den po tetě, to Honza komentoval slovy, že mámě ještě ukáže, že ona nepřijela. Dokonce přiznal, že kouřil marihuanu a proto byl dle jeho slov „tak divnej“. Toto jsem řešila s ředitelem školy a metodikem prevence. Dále hovořil o tom, že nechce bydlet v novém místě bydliště, že tam je neustále hluk, hraje hudba, nebo bubny. Doslovně řekl: „Já tam s těma cigánama bydlet nebudu.“, musím podotknout, že Honza je sám Rom. Další problém nastal hned v neděli, žák opět odmítal odjet na internát, tentokrát byl agresivní a byla mu zavolána rychlá záchranná služba, která jej odvezla do dětské psychiatrické léčebny. Kde je v současné době. Informace je taková, že žákovi bude změněna medikace a bude propuštěn.

Domnívám se, že současná situace pramení z nezájmu matky, matka Honzu neustále kritizuje a odsouvá. Stalo se mi dvakrát v průběhu roku, že byl poslán s teplotou domů. Matka mi pak večer volala, proč jsme ho posílali domů, když mu nic není a doma akorát zlobí. Matka Honzu nezvládá. Honza si je vědom své pozice a uplatňuje na matku drzé a afektované chování. Matka se snaží získat Honzu různými sliby, které pak neplní. Zbavuje se ho. I současná situace začala tím, že Honzovi slíbila, že až se přestěhují, nebude už muset být na internátě. Honza toto obhajoval svou touhou chodit ven i v týdně, což na internátě samostatně nelze. Tento slib vzala vzápětí zpátky. Často syna dostává do situací, kdy se těší a vzápětí je zklamán. Naprosto viditelně matce nedůvěřuje. Dalším spouštěčem, bylo dle mého názoru vytržení z oblíbeného prostředí, Honza mluvil o panu Ervínovi i o své práci kolem domu zálibně. Zajímal se o druhy motorových pil a práci na poli. Domnívám se, že ho pan Ervín chválil a podporoval a to chlapci teď chybí. Jsem přesvědčená, že Honza je ztracený, cítí se být odstrčený a prostě jen potřebuje pozornost a to jakoukoli. Když si musí pro syna přijet, trvá to celý

den i přes to, že bydlí 20 km od školy. Je evidentní, že matka se Honzy zbavuje, internátní pobyt, pobyt v nemocnici v případě delší nemoci, nebo pobyt v dětské psychiatrické léčebně v případě, že je chlapec zdravý, například o letních prázdninách. Honza je dle matky nezvladatelný, agresivní a neposlušný kluk, který se nechová normálně. Ona má povinnost starat se o své další děti a musí je před Honzou neustále chránit a z důvodu toho, že se jí právě narodilo miminko, na tohle již nemá nervy. Často má záchvat, když nedostane to, co chce. Honza svým sourozencům ubližuje, se starším bratrem se často pere, mladší sourozence bije.

Honza sám při posledním pobytu ve škole hovořil o tom, že raději půjde do dětského domova, byl velmi neklidný a měl spoustu modřin a odřenin. Popis jeho chování ze strany matky je ve velkém nesouladu s názorem vyučujících, vychovatelů a dalších institucí, které se o Honzu starají.

Hodnocení školní práce

Honza přešel do mé třídy ze 4. A. Po pobytu v dětské psychiatrické léčebně nastoupil do školy dne 10. října. Honza je při vyučování hodný, ve třídě se adaptuje dobře, přisuzuji to i tomu, že se z minulých ročníků zná se spolužákem Radkem, s nímž tvoří od svého návratu dvojici. Honzův největší nešvar je jeho lenost, často se zasní, sleduje cosi na stropě a nepracuje. Komunikace Honzovi nedělá žádný problém, je velmi zvědavý, na vše se ptá, vše ho zajímá, ačkoli působí jako velký kluk, je velmi dětinský. Sčítá a odčítá v oboru do 100 bez přechodu 10, pracuje pomalu, nejspíše z počátku roku používal počítadlo, ale teď už učivo chápe. Zatím nepostupuje, počítání s přechodem nechápe. Práci vzdává. Užívá psací tvary písmen, ale velmi špatně se v nich orientuje, vybavují se mu pomalu, často chybně, nebo vůbec. Užívá názornou pomůcku. Orientuje se v opakovaném učivu, nové jej příliš nezajímá, nechce nad úkoly přemýšlet. Ve výchovách se opět projevuje jeho lenost.

Honza je velmi pasivní žák, známky ani pochvala pro něj nejsou pro velkou motivaci pro další práci. Nejraději má matematiku a i tam má tendence si vybírat úkoly. Je velmi těžké jej zaujmout a ve většině případů úkol nedokončí, jeho pracovní tempo je velmi pomalé, pracuje nepřesně. Domácí příprava je velmi špatná, to co Honza zvládne sám (matematika) to má, ostatní zapomněl, nebo měl mnoho práce kolem domu a neměl čas. Musím říci, že v poslední době mi přijde unavený a smutný, v rodině přibyl nový sourozenec. Honza sám říká, že na něj doma nemají čas a velmi málo se mu věnují, o matce často pochybuje (například nevěří, že mu zaplatí hory se školou). V ostatních předmětech se jeví stejně.

Učivo chystá učitelka žákovi denně na základně posunu ve výuce. Výuka je individualizovaná a jen občas je třída vzdělávána frontálně. Nízká úroveň žakových čtenářských dovedností jej velmi omezuje v samostatné práci, při zadávání úkolu potřebuje prodloužený výklad, delší zácvik a soustavný dohled a motivaci k činnosti. Míra soustředění žáka je velmi nízká, nejvíc jej baví matematika a to pouze výběrově dle zadaného úkolu. Vyučující zařazuje do výuky relaxační chvílky a dovoluje žákovi odejít na WC. Třída má občas problém s tím, jak ze sebe dělá hloupého, ptá se na jasné věci a zajímá se o to, o co se zajímat nemá. Např. v průběhu výkladu se zeptá učitelky: „A vy máte manžela?“ Což svědčí o jeho nesoustředěné pozornosti. Často pak neví, co má dělat a je nutně opakovaně individuální zadání s názornou ukázkou.

Současnost

Honza je dočasně umístěn v dětské psychiatrické léčebně, ze strany matky i školy byl zkontaktován OSPOD, matka byla nucena celou situaci nahlásit vzhledem k četným synovým podlitinám, aby obhájila, že ona je synovi nezpůsobila. Matka dluží ve škole, za synův pobyt i stravu, hájila se tím, že

čeká na dávky. Z vyjádření sociální pracovníce vyplývá, že v měsíci březnu bylo matce vyplaceno 40 000 Kč. Matka vyjádřila přání, aby syn opakoval pátý ročník, tato možnost byla v současné situaci zamítnuta.

Současný stav Honzovi nesvědčí, matka nezvládá výchovu a péči svých dětí a snaží se tuto povinnost přenést na vzdělávací instituce, nejlépe internátního typu, kde jsou její děti umístěné. Je nutné nadále na rodinu dohlížet a kontrolovat zda plní svou funkci. Pracovat s matkou tak, aby převzala zodpovědnost za své děti a aby si uvědomila, že ona má rozhodující a řídící slovo. Matce bych doporučila se o syna více zajímat, chválit jej za školní práci a projevovat mu také lásku, ne jej jen kárat. Bude – li situace nadále pokračovat, jsem přesvědčena, že bude mít na děti neblahý dopad. Honza je pracovitý kluk, který jen chce, aby ho měl někdo rád.